

சூரபான்றுணை.

திருக்குறள்

அதிகாரச் சாமாகிய
நெறித் தாலாட்டு.

இது

பாற்ப்பாணம் வல்வை

சோதிடரும், வைத்தியருமாகிய

வ. ஞா. கணேசபண்டிதர்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

மதுரை எடக்குமாசி வீதி
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919.

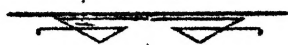
REGISTERED COPY RIGHT.

குருபாளநாயகர்

திருக்குறள்

அதிகாரச் சாமாகிய

நன்னெறித் தாலாட்டி.

இது

யாழ்ப்பாணம் வல்லை

சோதிடரும், வைத்தியருமாகிய

வ. ரூ. கணேசபண்டிதர்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

மதுரை

R. அரியநாயகம் பிள்ளை

அவர்களால்

மதுரை வடக்குமாசி வீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திரசாஸ்திரம்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1919.

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை தி. சபாபதி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வேண்பா.

திருக்குறளின் மெய்ப்பொருளைத் தேர்ந்தறிவார் கற்றோர்
கருத்தையறி யாரெல்லாங் காண—பொருத்தமுடன்
செப்பினான் றுலாட்டாய்த் தேர்ந்த கணைசனெனும்
ஒப்பில்லாப் பண்டிதன்மெய் போர்ந்து.

திருநெல்வேலிப்பேட்டை சைவசமய சன்மார்க்க சங்கத்தில்
அமைச்சராயிருந்தவரும், கொழும்பிலுள்ள இலங்கைச்சைவ
பரிபாலன சபையில் ஆசிரியராயிருந்தவரும், தமிழ்
வல்லாருமாகிய சைவத்திருவாளா

த. ஆறுமுகநயினார் பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியவை.

உலகுபுகழ் தமிழ்நாட்டி லீழ்மெனப் பெயர்ப்பரி

நயர்யாழ்ப் பாணத்

திலகுவல்லைப் பதியின்கண் கலையுணர்ச்சி யிறையுணர்ச்சி

யிரண்டும் வல்ல

புலமையொடு வயித்தியமுஞ்சோதிடமும் அமைந்தெழுந்து

புணியில் யார்க்கும்

கலனுறுநல் லொளிசெயுமோர் தவன்கிணை பண்டிதனும்

நாமன் மாடுதா,

முதுதமிழ்நாட் டொழுக்கத்தை வழக்கத்திற் கொண்டுவர

முனைந்து நல்ல

புதுமையதாத் திருக்குறளை யாய்ந்தெடுத்துத் தாலாட்டாப்

புனைந்து தந்தான்

அதுகொடுநல் லறததாய்மார் மக்களைத்தா லாட்டிவரின்

அதனால் யார்க்கும்

மதுமலர்நேர் வாய்மணக்கு மறிவோங்கும் ஒழுக்கங்கும்

உண்டை யாமே.

மதுரை மேலமாசிலிதி விதவான்

மகா-ம-ம-புரீ மு. திரு. லைமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியவை

வேண்டி.

தேவாகுறட் சாரந் திரட்டி யெளிதாக
ஆவலொடு நன்னெறித்தா லாட்டாக்கிப்—பூவின்
கணைசற் குணரெல்லாங் காதலிக்கத் தந்தான்
கணைசபண்டி தன்னெனும கான்.

அன்னவன்யா ரென்ற லழகியயாழ்ப் பாணவல்லை
நன்னகரில் வாழ்வானு ஞானபண்டி—தன்னுடைய
புத்திர னுஞ் சோதிடந்தேர்புண்ணியனுஞ் சித்தரொத்த
வைத்தியனு மான வரன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தங்கத்தினரும்,
ஸௌராக்ஷிபுரஹஸ்குல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
அற்புதக்கணையாழி, நீதிசாரத்திரட்டுமுதலியபன்னாடாசிரியரும்
பாண்டியநேசன் பத்திராதிபருமான

P. சிதம்பரபுள்ளைவனநாதமுதலியார் அவர்கள்
இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்தந்த முப்பாற் கடலைக் கடைந்து திரட்டினராக்
கேர்தந்த நன்னெறித் தாலாட் டமுதம் இனிதனித்தான்;
பேர்தந்த வைத்தியம் சோதிடம் வல்லான், பிறங்குவல்லைப்
பகர்தந்த ஆசான்; அருவார் கணைசகற் பண்டிதனே.

குறபான்றனை.

திருக்குறள் அதிகாரச்

சாரமாகிய

நன்னெறித் தாலாட்டு.

காப்பு - வெண்பா.

உலகுத் குறதியென வேறுபொரு ணுள்கும்
நலமுறமுப் பாலாய் நலிற்றி—நிலமுற்றும்
கொண்டபுகழ்த் தேவரடி கூறுமுயர் சித்திமுத்தி
கண்டபரன் குளுமெற்குக் காப்பு.

தாலாட்டு.

ஆராரோ இவ்வுலகுக் காதியா ரென்றுளத்தில்
தேராரக ஞண்மையைநான் செப்பக்கேள் கண்மணியே. (1)

பாயிரம்.

1' கடவுள் வாழ்த்து.

ஆகரமெழுத் திற்கெல்லா மாதியாய் நிற்பதுபோல்
சகத்திற்காம் ஆதிபெற்றார் சந்திசிவங் கண்மணியே. (2)

கண்ணையென் கண்மணியாய் கண்மணியி னுள்ளொளியாம்
விண்ணாய் மதியாய் விவங்குபரங் கண்மணியே. (3)

2 வான்சிரப்பு.

ஆகாச மானவைக ளத்தனையு முண்டாக்கி
ஆகாச மாயுலகுக் காவா தும்வான் கண்மணியே. (4)

3 சீத்தார் பெருமை.

துறத்திற வாதிருக்கும் தூயேநர் பெருமைசொ லின்
பிறத்திறத் தாரையெண்ணிப் பேசுவதற் குங்கினியே. (5)

4 அதன்வலிபுறத்தல்.

நட்டுபொரு ளின்யம் இனியமக்க ளாயுமுத்தி
கூட்டவல்ல தாகுமுறன் கூறுவன்கேள் கண்மணியே. (6)

பொருளில்ப மாபுள் புதற்புதலவர் முததியெலாம்
தருமனமவாக் குச்செயலே சாற்றமுற னாங்கினியே. (7)

மனத் துக்கண் மாசிலனும் மான்பே துறவறமசம்
இனத்தொழுக்கம் நல்லீகை யில்லறமாந் கண்மணியே. (8)

இல்லறவியல்.

5 இல்வாழ்க்கை.

உணடுவக்கு மில்வாழ்க்கை ஓம்பல் முதன்மைமென
கண்டுகொன் னாற்பெரியோர் கற்றறிவாய் கண்மணியே. (9)

இல்வாழ்வே மாநதர்க் கினிதாம் பொருளிலின்றேல்
நல்வாழ்க்கை யேதுறவு நாடுவாய் கண்மணியே. (10)

6 வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

உற்றார்பெற் றருடனே ஊர்புகழ் வாழ்க்கணவன்
சொற்றவரூள் வாழ்க்கைத் துணையாகும் கண்மணியே. (11)

தற்காத்துக் கொண்டவனைத் தான்பேணி யூர்புழுஞ்
சொற்காத்தில் வேலைகளிற் சோர்விலாள் பெண்கினியே. (12)

நானமட மச்சம் நலிப்பிர்ப்பு நன்னிறையும்
பேணுதலே பெண்மைப் பெருங்குணமாக் கண்மணியே. (13)

7 புதல்வரைப்பெறுதல்.

ஊக்க மறிவுகல்வி ஓட்பமிசு நற்புதல்வர்
ஆக்கமென்ப பெற்றார்க் கணிகலனு மாங்கினியே. (14)

தந்தைமகற் காற்றுநன்றி சால்புடைய னாக்கைபின்பு
மைந்தன்பெற் றாப்பேணி வாழ்விடந் தாங்கினியே. (15)

8 அன்புடைமை.

எல்லா ரிடத்துமன்பாய் ஏய்தலே யில்லறமாம்
பொல்லாரை நீக்கிப் புகழ்பெறுவாய் கண்மணியே. (16)

அன்பிலா ரெல்லாம் அவர்க்கே உரியவராம்
அன்புளா ரென்பும் அனைவருக்கு மாங்கினியே. (17)

9 விருந்தோம்பல்.

இல்லா வறுமையிலும் இல்லிடத்தேய் நல்விருந்தை
ஒல்லாவென் னாதோம்பல் ஓங்குசெல்வ மாங்கினியே. (18)

10 இனியவைகறல்.

இன்சொல்லே யார்க்கும் இனிதாங் கடுமொழியும்
அன்புடையார் கூறில் அதுவுமினி தாங்கினியே. (19)

இனிய மொழியிருக்க இன்னாத சொல்லல்
கணியைவிட்டுக் காயருந்துங் காரியமாங் கண்மணியே. (20)

11 செய்நன்றியறிதல்

நன்றிமற வாழொழுந் நன்று மதன்பெருமை
துன்றுசம யாதெரிந்து தூக்கியறி கண்மணியே. (21)

காலத்திற் செய்தநன்றி காசனவே யானாலும்
ஞாலஞ்செய் நன்றியினும் நன்மைபெரி தாங்கினியே. (22)

12 நடுவுநிலைமை.

நடுவுநிலை யாரிடத்தும் நன்றும் அதுதூல்
கெடுதியுருச் செல்வம் கிளைசுருமாங் கண்மணியே. (23)

13 அடக்கமுடைமை.

திரிகரணம் திரெறியிற் செல்லா நடனகுதலும்
பெரியோர்ப் பணிதலுமே பேரின்ப மாங்கினியே. (24)

14 ஒழுக்கமுடைமை.

நல்லொழுக்க மீகைபொறை நானுடையார் மேல்ஞலமாம்
புல்லொழுக்க முள்ளார் புலையாங் கண்மணியே. (25)

15 பிறனில்விழையாமை.

தன்மனையை வேறொருவன் சாரங்கும் பான்பிறனின்
நன்மனையை வெஞ்சல் நடுவோசொல் பைங்கினியே. (26)

16 பொறையுடைமை.

பொறுத்தலே நன்றும் புகழ்வருமேற் பொல்லாரை
ஒறுத்தலுநன் குமதனை உய்த்துணர்ந்து செய்தினியே. (27)

17 அழுக்காறுமை.

சேர்ந்ததனைத் திக்குன்ற தீபோற் பொறுமைதனைச்
சார்ந்தவரைத் திக்குமைதத் தள்ளிவாழ் கண்மணியே. (28)

18 வெண்காமை.

அண்காதுன் செல்வம் அயலான் பொருடனை
வெண்கா திருப்பையெனின் மேன்மையுமாங் கண்மணியே. (29)

19 புறங்கூருமை.

பிறன்பழியைப் பின்கூறும் பேலதமைஞா லந்தனிலே
அறம்பொருளின் பங்கள் அடைவார்க்கின் றாங்கினியே. (30)

20 பயனில் சொல்லாமை.

பயனுள்ள சொற்களையே பார்த்துநீ சொல்வதல்லால்
பயனில்லாச் சொற்கள் பகராதிே கண்மணியே. (31)

21 தீவினையாசம்.

தீவினைக ளானவெல்லாம் தீதே பயப்பனவாம்
தீவினைசெய் யாவாழ்வை தேவகுஞ்சுழிப் பாங்கினியே (32)

22 ஒப்புரவறிதல்.

ஊருணிபோ லும்மருநதா யுண்டாரமும் போல்வார்க்கும்
சேருந் துயர்தீர்த்தல் செல்வர்க் கொளிகினியே. (33)

பெற்றார் மனைமரபார்ப் பேணிச் சுகோதாரை
உற்றார்மற்றோர்க்குதவல் ஒப்புரவாங் கண்மணியே. (34)

23 ஈகை.

வறியார்க்கொன் தீதிலே மாண்பறனும் மற்றவெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நாடிக் கொடுப்பனவாங் கண்மணியே. (35)

24 புகழ்.

இல்லறங்க ளாற்புகழை எய்தினோர் மேலுலகில்
பல்லோர் தொழுங்கடவுட் பாகமுறு வார்கினியே. (36)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

ஐறவறவியல் விரதவகை

25 அருளுடைமை.

எல்லா வுயிர்க்கும் இரக்கமுள ராயிருத்தல்
சொல்வார்கண் முத்தித் துறையெனவே கண்மணியே. (37)

26 புலால் மறுத்தல்.

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தாங்குமுட ஓர்னைகச்சித்
தின்ன லிரக்கமிலாத் தீவினையாங் கண்மணியே. (38)

ஊன்புசிக்கும் வேங்கைக் குறுங்குணத்தைப் போல்விலங்கன்
ஊன்புசிப்பார்க் குத்தறுகண் னென்றுமரு ளில்களியே. (39)

ஊணின் குணமே உடம்புக்கா மவுடம்பு
பூணுங் குணமுயிர்க்காம் புன்புலால் நீக்குகண்ணே. (40)

எண்டுத்தவம் கூறிய அதிகாரம் முறைபிறழ்ந் தொக்கப்பட்ட.
டதாய் காணப்பட்டதால் முறைப்படி ஆறவின்பின் வைக்கப்
பட்டது.

அஃதங்ஙனமாகவே 391-ம் திருக்குறளுரையில் (தீயா
மையுணர்ந்து) “ஆறநதுநித்தவத்தான்மெய்யுணர்ந்து அவாவ
றுத்தலின் வழுவாமை” என்பதனுந் திக.

27 கூடா வொழுக்கம்.

தவவேடத் தான்மறைத்து தன்மனங்கா மத்தமுங்கல்
புவியிற் பசுபுலித்தோல் போர்த்துணைபோ லாங்குளியே. (41)

28 கண்ணாமை.

உடல்பொரு ளாவிக் குறுங்கேடு செய்களவை
விடல்வேண்டும் விட்டாக்கால் மேலேன்ப மாங்குளியே. (42)

29 வாய்மை.

வாய்மை யெனப்படுதல் மன்னுயிர்க்குந் தன்னுயிர்க்கும்
திமையிலாச் சொல்லை தெரிந்துசொல்வ தாங்குளியே. (43)

30 வெகுளாமை.

சேர்த்தாரைக் கொல்லும் சினத்தைவிடு செல்லிடத்தும்
ஓர்ந்துபார்த் துள்ளடக்கல் உத்தமமாய் கண்மணியே. (44)

31 இன்னசெய்யாமை.

முற்பகலி லேபிறர்க்கு முட்டுதுன்ப மெல்லாம்
பிற்பகலி லேயுனக்கே பேர்த்துவருங் கண்மணியே. (45)

32 கொல்லாமை.

கொல்லான் புலாயுண்ணக் கோதிருவத் தாலையுயிர்
எல்லார் தொழுதுநின் னு எத்துமே கண்மணியே. (46)

புலிகொலைகட் காமம் புல்கோபம் விட்டொழுகல்
அலைவில் துறவறமாம் ஆய்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (47)

தன்னுயிரைக் கொல்லா தவத்தோர்க ளிப்புளியில்
என்னுறினும் சாகா திருப்பார்கள் கண்மணியே. (48)

வீதவகை ழந்தியு

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானங்கூறுதும்

33 நிலையாமை.

பொருளின்ப மாக்கை புனற்குமிழி போனிலையா
அருளா லளவறிந்தே ஆசையொழி கண்மணியே (49)

34 துறவு.

உடல்பொரு ளின்பமெலாம் ஊங்குயிர்க்குப் பந்தனமாம்
விடல் வேண்டும் அத்துறவால் மெய்த்தவமாங் கண்மணியே (50)

35 தவம்.

தவமாவது மனத்தை பொறிவழி செல்லாதடக்கல்
(என்றது அட்டாங்க யோகப்பகுதியை)

உற்பபசி நோய்பொறுத்தல் ஊறுயிர்க்குச் செய்பாமை
அற்றே தவத்தினுஞ் வாசுமாங் கண்மணியே. (51)

உண்டி சுருக்கல் உயிரிறவா மற்காத்தல்
மண்டு தவநெறியின் மாட்சிமையாங் கண்மணியே. (52)

மனமொன்றும் பற்றாத மாண்பாம் யோகத்தவத்தால்
கினமொன்றும் காலந் செயித்தலுமாங் கண்மணியே. (53)

36 மெய்யுணர்தல்.

கிவயோக மாந்தவத்தால் சிற்பரத்தைக் கூடலுமாம்
பவம்நீங்கும் மெய்யுணர்வாம் பார்த்தறிவாய் பைங்குளியே. (54)

என்றுமுள மெய்ப்பொருளாம் ஏகபரங் கண்டதனோ
டொன்றிநிற்கும் முத்தர் உலகடையார் கண்மணியே. (55)

அனந்தலுட னேநினைப்பு மற்றநிலை கண்டால்
மனநதுடிக்கா மெய்ஞ்ஞானம் வாய்த்ததுகாண் கண்மணியே. 56

37 ஆவாவறுத்தல்.

பிறன்க்கு வித்தாகும் பேரவா வைத்தடிந்தால்
துறவிக்கு மெய்நீறி சொந்தமாங் கண்மணியே. (57)

ஆராயியற்கை யவாவறுப்பி னுங்கதுவே
பேராயியற்கைப் பெருவீடாங் கண்மணியே. (58)

பற்று மயக்கமவா பாசமெனச் சொலவதெலாம்
உற்ற வொருபொருட்சொல் லோர்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (59)

38 ஊழ்.

ஆக்கி யளித்தழித்தே யனைத்துயிர்க்கு யின்பதன்பம்
யோக்குமுதற் றொன்மை பொருந்தாழாங் கண்மணியே. (60)

நுவலலியல் முயற்றும்.

பொருட்பால்

அரசியல்

39 இறைமாட்சி

அஞ்சாமை யிலைக அழிவுக்க மாண்மைகல்வி
எஞ்சாமை செங்கோல இறைமாட்சி யாங்குளியே. (61)

காண்டற் கெவியன் கடுஞ்சொலின் சொற்கேட்கும்
மாண்டபொறை நீதியளி மன்னர்க் கொள்குளியே. (62)

அறிவுற்றை யோர்ப்பட்டனே ஆகுங் கடைப்பிடியென்
றுறுநாற் குணமாண்மை உற்றமன்னர்க் காங்குளியே. (63)

40 கல்வி

சாதிசம யந்தொழிற்கார் தக்ககல்வி யத்தனையும்
ஒதி யுணர்ந்துகற்றே ஓம்பல் முறை கிளியே. (64)

என்றுமழி யாதசெல்வம் எல்லார்க்கு மேற்றகல்வி
ஒன்றுமே யல்லாநிங் கொன்றுமிலை ஒவியமே. (65)

41 கல்லாமை

கல்லார் விலங்கினொடு கண்ணில்லார் தம்மையொப்ப
எல்லாப் பயனுமிக எய்துவர்கற் றோர்குளியே. (66)

42 கேள்வி

கற்றிலனே யானாலுங் கற்றோர்வாய்க் கேட்டவர்கள்
சொற்றநெறி நின்றல் னுயர்திர்க்கும் கண்மணியே. (67)

43 அறிவுடைமை.

கற்றனவுங் கேட்டனவும் கல்லா தனவுமினி
முற்றுவன வுமறிதல் முதறிவாங் கண்மணியே. (68)

44 குற்றங்கடிதல்.

சிறுமைமதம் லோபம் சினமுலகை தீமானம்
அறுவகையாங் குற்றம் அறிந்துவிடல் கண்மணியே. (69)

45 பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

செல்ல மறிவுகல்வி சீராற்ற லாண்மைகளால்
வல்லபெரி யாந்துணையை வாயறிந்து கொள்களியே. (70)

46 சிற்றினஞ்சேரமை.

செல்ல மறிவுகல்வி சீராற்ற லன்புபொறை
நல்லொழுக்க மில்லாரை நாடாதே கண்மணியே. (71)

47 தெரிந்து செபல்வகை.

ஆக்கமுங் கேடு மனாவறிந்து சீர்தூக்கி
ஆக்கமிகு நல்விவையை ஆய்ந்தெண்ணிச் செய்களியே. (72)

48 வலியறிதல்.

உற்றவினை யின்வலியு முன்வலிமாற் றுன்வலியும்
சுற்றத்துணைவலியு உக்கியறி கண்மணியே. (73)

49 காலமறிதல்.

புகற்பொழுதிற் காக்கை பருங்கு கையைவெல்லப்போல்
இகல்வெலந்தாங் காலவலி யெண்ணிபறி கண்மணியே. (74)

சாதகத்தால் யோகதிசை தந்துபுத்தி சித்திரங்கள்
ஒதுகின்ற கோசரமும் உய்த்துணர்வாய் கண்மணியே. (75)

தனக்குவலி தாங்காலம் தக்கோராற் பார்த்தறிந்து
வினைக்கெழுவார்க் கெத்தொழிலும் வெற்றியாங் கண்மணியே. (76)

50 இடனறிதல்.

கப்பலிலத் தோடா கடலினிற்றே ரோடாதால்
அப்படிப்போ லுன்வினைக்கு ஆகுமிடங் காண்களியே. (77)

51 தெரிந்து தெளிதல்.

குற்றமொன்று மில்லார் குவலயத்தி லீன்மையினால்
குற்றங் குறைந்துகுணங் கூடினரைக் கொள்களியே. (78)

குற்றங் குணந்தெரியக் கூறுமுரை கல்லவர்செய்
யுற்ற கருமமன்றி ஒன்றுமில்லை ஓவியமே. (79)

பெருமை சிறுமைகளைப் பேசுமுரை கல்லவர்செய்
கருமமே யன்றியில்லை கண்டறிந்து கொள்களியே. (80)

52 தெரிந்து வினையாடல்.

அன்பறிவு தெற்ற மவாவினமை பாற்றலினை
நன்குடையா னைவினைக்கு நாட்டலாக கண்மணியே. (81)

நன்மையுட வர் னீமையையும் நாடிநன்மை மிக்காரை
சொன்ன வினைமுடிக்கத் தூண்டலாக் கண்மணியே. (82)

53 சுற்றந்தழால்.

சுற்றமெலா முன்னையன்பாய்ச் சூழ்ந்திருக்க வாழ்தறனம்
பெற்றதனற் பெற்றபலன் பேதையர்க்கின் ருங்கினியே. (83)

இன்சொல்முத் தோர்ப்பணிதல் கனகபொறை நாலுடையான்
தன்கிளையெ லாங்குடித் தாங்கவிருப் பாண்கினியே. (84)

54 பொச்சாவாமை.

அறம்பொருளின் பங்கீர்த்தி ஆயுவெற்றி யானவெல்லாம்
மறந்தாரைச் சேரா மறதிவிடு கண்மணியே. (85)

55. செங்கோண்மை.

குடிதழுவித் கோலோச்சங் குற்றமில்லா மன்னவன்றன்
அடிதழுவி வாழும்பா யாருலசெ லாங்கினியே. (86)

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தாங்கி யிறைபுரிந்து
சொன்னவறத் தாற்றொழுக்கல் தூயசெங்கோ லாங்கினியே. (87)

56 கொடுங்கோண்மை.

இறைமுறையாற் கொள்வதன்றி ஏக்கமுற யாவரையும்
குறைபடுத்திப் பொருளேற்றல் கோதெலாக் கண்மணியே. (88)

அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண்ணீர் மன்னவன்றன்
செல்வத்தைத் தேப்க்குமொரு தின்படையாங் கண்மணியே. (89)

57 வெருவந்த செய்யாமை.

குடிக ணடுங்கச்செய்யும் குற்றத்தின் மிக்கதண்டம்
படிகாக்கும் மன்னவர்க்குப் பாவமாங் கண்மணியே. (90)

இறைகொடிய னென்றுலக மேங்கச்செய் மன்னன்
உறைகுறுகிச் செல்வம் ஒருங்கிழப்பா ணுங்கினியே. (91)

58 கண்ணோட்டம்.

கண்ணோட்டம் யாதெனின்முன் கண்டுபயின் ருர்க்கானில்
கண்ணோடி யன்னுர்க் களிப்பித்த லாங்கினியே. (92)

காரியங்க ளாம்பொருட்டுக் கண்ணோடி யாவாரை
சேர யுவப்பிததல் செல்வமாக கண்மணியே. (93)

59 ஒற்றாடல்.

எல்லார்க்கு மெவ்விடத்து மென்றுநிகழ் சம்பவங்கள்
வல்லறிபுந் தூதரல் வகையறிந் லாங்களியே. (94)

ஒற்றாட லென்றா ஓடுவருங்கா ணுதிருந்தால்
உற்ற வினைசெய்வதாக நுறுதியாங் கண்மணியே. (95)

60 ஊக்கமுடைமை.

ஊக்க முடையார் உாரச்சிபுடை வாரவரை
ஆக்கமெலாந் தேடி யனையுமே கண்மணியே. (96)

61 மடியின்மை.

எல்லாப் பபனுமிந் தேங்குவான சோம்பலெனும்
நல்லாள் முகடிவெல்கும் நாணமிலான் கண்மணியே. (97)

சோர்ப்பல் னுயில்மறதி தூக்கமிவை மிக்குடையான்
தெம்பித் திரிவரெனச் செப்புவார் கண்மணியே. (98)

62 ஆள்வினையுடைமை.

முயற்சியுடை யார்களென்றும் முற்றிலக மாளனுமாம்
உயர்ச்சியடை வார்களென்று ஒதுவார் ஓவியமே. (99)

தெய்வத்தா லெண்ணுபயன் சேராது போகினுந்தன்
மெய்வருத்துங் கூலிகையின் மேற்கிடைப்ப தாங்களியே (100)

63 இடுக்கணழியாமை.

தெய்வத்தால் மக்களால் சேர்பொருளி லாமையினால்
எய்து மிடும்பைகளுக் கேங்காதே கண்மணியே (101)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்

64 அமைச்சு.

எல்லாந் தெரிந்தறிந்தே ஏற்றபடி செய்துறுதி
சொல்லவல்ல மந்திரியே சூழ்ச்சித் துணைகளியே. (102)

65 சொல்வன்மை.

பகைநொதுமல் நண்புசெல்வப் பாலவெலாம் வந்தனையத்
தருமொழிக ளைத்தெரிந்து சாற்றாதலாங் கண்மணியே. (103)

66 வினைத்தூய்மை.

அறம்பொருளின் பங்க ளாம்வினைபைச் செய்தலன்றி
மறம்பயக்குந் திச்செயல்கள் மன்னற் கிகழ்க்கெளியே. (104)

சுன்றார் பசியுறினும் இன்னற் படினுமென்றும்
கான்றோர் பழிவினைகள் சாராரை லோர்க்கெளியே. (105)

குடிகளழக் கொண்டபொருள் கோவிரங்கப் போவனவாம்
நெடுவையற் கொள்ளல் நழுவினுமபின் னுங்கெளியே. (106)

67 வினைத்திட்டம்.

அழியும் வினைவிட லும் ஆக்கவினை ஊழால்
பழுதுபடிற் சோகமுறப் பான்மைதிட்ப மாங்கெளியே. (107)

செய்யும் வினையிடையிற் சீரழியாத் திட்டமொட்டம்
எய்தி முடிய இயற்றாதலாங் கண்மணியே. (108)

68 வினைசெயல் வகை.

முடிவுமிடையூறும் முற்றியபின் னத்தொழிலால்
படுபயனுஞ் சீர்தூக்கிப் பார்த்தறிந்து செய்கெளியே. (109)

சாமபே தந்தான தண்டமெனக் கூறுகின்ற
நாமவகை யால்வினையை நன்குறச்செய் வாய்க்கெளியே. (110)

69 தூது.

வேந்தனுரைப் பவற்றை வேற்றரசர் பாற்சென்று
வேந்துவக்கச் சொல்லல் விறற்றாது கண்மணியே. (111)

70 மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

அகலாதணுகா தனல்காய்வார் போன்றிருந்து
உகப்பாம் பொழுதில் உறுதிசொல்வ தாங்கெளியே. (112)

71 குறிப்பறிதல்.

விரும்புவெறுப் புக்காமம் மேற்சோகம்ச்சமென
கருத்தி னிகழ்வதெலாங் கண்டறிவ தாங்கெளியே. (113)

72 அவையறிதல்.

அரச னுடனையும் அவையினையா ராய்ந்தறிந்து
உரியுனவாஞ் சொற்களையே ஓர்ந்துசொல்வ தாங்கெளியே. (114)

73 அவையஞ்சாரை.

நல்லவைக்கண் கற்றவற்றை நன்குணர நாணது
சொல்லிக் குறைநிரப்பல் தூய்மையாங் கண்மணியே. (115)

பேரவைக்கண் சுற்றவற்றைப் பேசிய வர் பால்மிகுத்த
சீரவற்றைக் கோடலஞ்சாத் தீரமாங் கண்மணியே. (116)

74. நாடு.

குன்று விளைவும் குறைவிலாப் பாக்கியரும்
பொன்றாத் தவரும் பொலிவதுநா டாங்கினியே. (117)

ஆற்றநீர் ஊற்றநீர் ஆம்மலை நும்பொருத்தி
வேற்றாரெ லாம்வரினும் மேவுதல்நா டாங்கினியே. (118)

திராப் பினியும் செறுபகையு முட்பகையும்
ஆசாப் பகியுமிலா தார்வதுநா டாங்கினியே. (119)

75. அரண்.

பற்றார் புதற்கரிதாய் பண்டமெலா முண்ணிறைவாய்
சுற்றுநீர் மண்மல்கான் சூழ்வதா ணாங்கினியே. (120)

76. பொருள் செயல்வகை.

எல்லாருஞ் செல்வரையே ஏத்துவா ரில்லானே
எல்லாரும் வேண்டா திகழுவார் கண்மணியே. (121)

ஆதலா லப்பொருளே ஆருயிர்க்கு மெய்த்துணையாம்
நீதியா லீட்டி நிலைப்பனசெய் கண்மணியே. (122)

77. படைமாட்சி.

கால நெதிர்வரினும் காய்ந்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்து
ஒலமிடச் செய்தல் உயர்படையாங் கண்மணியே. (123)

78. படைச்செருக்கு.

கண்ணெதிரே வேல்வருதல் கண்டுநினைக் காதமறத்
திண்ணை படைச்செருக்காம் தேர்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (124)

79. நட்பு.

என்றுமுள் என்பாய் இடுக்கண் களைந்துறுதி
ஒன்றும் விடாத்துணையா யோங்குவர்நட் பாங்கினியே. (125)

நிறைமதிபோ னானும் நிறைவதுநல் லோருறவாம்
குறைமதிபோற் றியநட்பு குன்றுவதாங் கண்மணியே. (126)

80. நட்பாராய்தல்

குணமுங் குடிப்பிறப்புங் குற்றமுங்குன் றுதகற்றத்
துணையுமா ராய்துநட்டல் தாய்மையாங் கண்மணியே. (127)

81 பழமை.

தொன்றுதொட்டு நண்பாய்த் தொடர்ந்தோ ரிடைப்பிழைகள்
ஒன்றினும்நட் போம்பல் உயர்பழமை யாங்கினியே. (128)

82 தீரட்டி.

செல்வத்திற் கூடித் திருநீங்கப் போருநட்பாம்
பொல்லாரைக் கூடுவது புத்தியன்றாங் கண்மணியே. (129)

மனமொன்று செய்கையொன்று வாக்கொன்றாய்க் கூடிநின்று
தனமகல நீங்குநட்பைச் சாராதே கண்மணியே. (130)

83 கூடாநட்டி.

குப்பிடுங்கைக் குள்ளும் கொடுவா ளொடுங்குமொன்றார்
வெம்புங்கண் ணீருமதாம் மேவாதே கண்மணியே. (131)

பகைநட்பாக் கொள்ளும் பருவம் வருமாகில்
முகம்நக நட்டகத்தான் முற்றுமொழி கண்மணியே. (132)

84 பேதைமை.

கற்றறிந்தும் கற்பித்தும் கற்றநெறி தானடங்காக்
குற்றமுடைப் பேதையரைக் கூடாதே கண்மணியே. (133)

எதிலா ரார இனத்தார பசித்துழல்வர்
பேதைபெருஞ் செல்வம் பெற்றக்கூற் கண்மணியே. (134)

85 புல்லறிவாண்மை.

கல்ல யங்குமலிலான் கற்றவரைப் போற்செருக்கி
சொல்லுறுதி கொள்ளான் துணிதனக்காங் கண்மணியே. (135)

86 இகல.

பகைத்த லெலுங்குணத்தைப் பற்றறநீ விட்டால்
மிகுத்த வறம்பொருளும் மேலின்ப மாங்குளியே. (136)

87 பகைமாட்சி.

அடுத்திருந்து கேடுசெய்யும் ஆர்வமிலா ணைப்பகைத்தல்
கொடுத்துக் கொள லுநன்றாங் கூசாதே கோகிலமே. (137)

88 பகைத்திறந்தெரிதல்.

பகைத்திறமெல் லாந்தெரிந்து பண்பாக ஆவ்வவரின்
வகைக்கிணங்கச் செய்தொழுதல் மாண்பாகுங் கண்மணியே. ()

இயற்கை செயற்கையென வெண்ணும் பகையிரண்டும்
மயக்க மறத்தெரிந்து வழிப்படுத்து கண்மணியே. (139)

89 உட்பகை.

இனத்துட் பகையிருப்பின் இன்னுத கேடெல்லாம்
புனத்துட் புழுப்போலப் புக்கநிக்கு மாங்குரியே. (140)

ஆதலா லஃதை அடியோ டறுத்தொழிப்பின்
ஏதடிலாச் செல்வமெலா மெய்தலாங் கண்மணியே. (141)

90 பெரியாரைப் பிழையாமை,

கல்லிசெல்ல மாற்றல் கதித்தபெரி யோரையென்றும்
புல்லிப் பணிந்தொழுகல் போற்றுமின்ப மாங்குளியே. (142)

தவத்திற் பெரியாரைத் தற்செருக்கா லேபிழைத்தார்
பலங்கனெல் லாமிழந்து பாழ்படுவார் கண்மணியே. (143)

குன்றலைய மெய்த்தவத்தார் குன்றமதிப் பின்னோக்கும்
பொன்றுவான செல்வமுடன் போற்றுவாய் கண்மணியே. (144)

91 பெண்வழிச்சேறல்.

நனையாளுக் கஞ்சம் மறுமையிலா னெப்பயனும்
தினையாவுங் கொள்ளத் திறனிலனங் கண்மணியே. (145)

92 வரைவின் மகளிர்.

அன்பின் விழையார் அருப்பொருளே யேவிரும்பும்
துன்பப் பொதுமகளைத் தோயார்நல் லோர்குளியே. (146)

ஆக்கமெலாங் கொண்டு அழப்பெருநோ பைக்கொடுத்து
வீக்குதல்செய் வேசியரை மேவார்நல் லோர்குளியே. (147)

93 கள்ளுண்ணுமை.

ஆக்க மறித்து அறிவுக்கத் தைக்கெடுத்து
தூக்கமிசூங் கள்ளையுண்ணல் துள்ளுஞ்சாங் கண்மணியே. (148)

94 குது.

ஒன்றுதந்து தூழிக்கும் ஒப்பிலா வுட்பகையாம்
வென்றிடினுஞ் குதை விரும்பாதே கண்மணியே. (149)

95 மருந்து.

வாதபித்த சேடம் வகுத்ததத்தம் மாத்திரையின்
பேதம் மிகிற்றாறையிற் பிண்டயுண்டாங் கண்மணியே. (150)

பசித்துப் புசிக்கான் பலபண்டத் தால்நிறைப்பான்
நசித்துப் பிணியிடித்தெந் காளுமலை வான்கிளியே. (151)

கிற்றான் புசிப்பார்க்குச் சேருமின்பம் போற்பெரிதான்
பெற்றுப் புசிப்பார்க்குப் பிடைபுண்டாங் கண்மணியே. (152)

அங்கியல் முற்றிற்று.

ஒழிபியல்.

96 குடிமை.

நகையினை வாய்மையின்சொல் நாண்பண்பு நீமானம்
இகழாமை யாங்குணங்க ளிந்நிநந்தார்க் காங்கிளியே. (153)

97 மாணம்.

தன்னிலையிற் றுமாமை தாழ்வவரிற் றெய்வத்தால்
தன்னுயிரைத் தான்விடுதல் தான்மானங் கண்மணியே. (154)

98 பெருமை.

அறிவொழுக்க மாண்மைபணி வாநிலம் யாவும்
செறிபெருமை யார்தக்கோர் தேர்ந்தறிவாய் கண்மணியே. (155)

பொறுமைபுறங் கூறுமை பொய்யாமை அன்புகொண்டு
கிறுமையெலாம் நீத்த திறம்பெருமை யாங்கிளியே. (156)

99 சான்றான்மை.

அன்புநா னொப்புரவு ஆனகண்ணோட் டம்பணிதல்
இன்பமிகும் வாய்மைபொறை நதல்சால் பாங்கிளியே. (157)

100 பண்டிடைமை.

எல்லார் குணமுமறிந் தேற்றபடி யவ்வவர்க்குப்
பொல்லாப்பில் லாதொழுதல் போற்றுபண்பாம் பொற்கிளியே.

101 நன்றியில் செல்வம்.

உண்ணான் தமர்க்குதவரன் ஒங்குமுறஞ் செய்யானாய்
மண்ணுவான் கோடிபெற்றும் மாவறிய னாங்கிளியே. (159)

சுற்றத்தி லன்பைவிட்டுத் துய்த்தலறஞ் செய்கைவிட்டு
பெற்றசெல்வம் யாவும் பிறர்கொள்வார் கண்மணியே. (160)

102 நான்.

பெருமைசான் முண்மைகளிற் பேசாச் சிறுச்செயலை
ஒருபொழுதுஞ் செய்பாமை ஒதுநான் பைங்கினியே. (161)

103 குடிசெயல்வகை.

தங்குடியைத் தாழாது தாங்கியுயர்த் தல்யார்க்கும்
பொங்குபுக முண்மையெனப் போற்றுவார் கண்மணியே. (162)

104 உழவு.

உழுதொழிலே யார்க்கும் உயர்வாம் அதுவுமன்றி
தொழுதொழிலார் தம்பசியைத் தூர்க்குமருந் தாங்கினியே. (163)

105 நல்குரவு.

ஒன்றுமில் லாவறுமை ஒன்றுமேல் யாவருக்கும்
என்றுமிலாத் துன்பமெலாம் ஈண்டுமே கண்மணியே. (164)

நெருப்பினிற் றஞ்சதலும் நெருமணி மந்திரத்தால்
நிரப்பிற் றுயிலலென்றும் நேராதாங் கண்மணியே. (165)

106 இரவு.

இரப்பதுவு மீதலொக்கு மில்லையென்றார் தம்மை
கரப்பதிலாப் பெரியோரைக் காண்பதரி தாங்கினியே. (166)

107 இரவச்சம்.

கரவா துவந்தளிக்கும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவா துயிரோம்பல் இன்பமாங் கண்மணியே. (167)

108 கயமை.

கரும்புமெள் றும்போலக் கயவாற் கசக்கினர்க்கே
கிரும்பியவை யெல்லாம் விரைந்தளிப்பார் கண்மணியே. (168)

ஒழியெல் ழுற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்

காதலனும் காதலியும் காதலொத்துக் கூடுமியல்
ஒதுகின்றேன் நீயவற்றை ஒர்த்துணர்வாய் கண்மணியே. (169)

109 தகையுணஞ் குறுத்தல்

தெய்வமக ளோவேரோர் தேயத்து வாழ்மயிலோ
பெய்வனோடு மாதரோ பேசவறி யென்கினியே. (170)

உண்டாற் களிக்கும் உலகி லநெறவம்
கண்டாற் களிப்பதில்லைக் காமம்போற் கண்மணியே. (171)

110 குறிப்பறிதல்.

இத்தகையாள் நோக்கம் இருநோக்கு நோக்குதலால்
நுத்த குறிப்பாய் உயிர்க்கமீர்த மாங்கினியே. (172)

111 புணர்ச்சிமகிழ்தல்

உண்டியிர்த்துக் கண்டுகேட் றெற்றியு மைம்புலுனிப்
பெண்டிடத்தா யென்னுயிர்க்குப் பேரின்ப மாங்கினியே. (173)

112 நலம்புனைந்துரைத்தல்

நிறைந்திக்கண் ணைகளங்கம் நிற்பதுபோல் யான்விரும்பும்
பிறைநுதற்குண் டோமுகத்திற் பேசாய்நீ பைங்கினியே. (174)

113 காதற்சிறப்புரைத்தல்.

நினைப்பேன் மறந்ததுண்டேல் நேரிழையே நின்னை
எனைத்து மறந்திலனால் எண்ணிலேன் கண்மணியே. (175)

கண்ணுந் ளோ யென்றும் கலந்துநிற்குங் காதலரை
எண்ணும் வகையறியேன் எதுசெய்வேன் கண்மணியே. (176)

114 நானுத்துறவுரைத்தல்.

காம துகர்ந்தகன்று காதலுழந் தார்க்கென்றும்
ஏமம் மடலவதிங் கேதுவளி கண்மணியே. (177)

காதலரைக் காணாக் கவலையால் நாண்டுந்நு
பாதையெங்குஞ் செல்லுமலர் பாராய்நீ பைங்கினியே. (178)

115 அலரறிவுறுத்தல்.

அலர்கூறிக் காதல் அயிர்க்குமென்ந் தீயகிச்ச
பலர்கூடி நெய்சொரியும் பாண்மையாக் கண்மணியே. (179)

கனகபீடம் முற்றிந்நு.

கற்பியல்.

116. பிரிவாற்றாமை.

பிரியே நெனப்படுஞ்சொல் பேசுகநீர் விட்டன்று
வருவே நெனச்சொல்லபின் வாழ்வார்க் குரைகளியே. (180)

117. படர்மெலிந்திரங்கல்.

இறைக்குந்தோ றும்பெருகும் ஏர்மடுப்போற் காதல்
மறைக்குந்தோ றும்பெருகு மார்க்கமாங் கண்மணியே. (181)

118. கண்விதுப்பழிதல்.

கடலிற் பெரிதான காதலோய் தந்தகண்கள்
படலாற்றாத் துன்பமெய்தி பாடழியுங் கண்மணியே. (182)

காணப்போ துந்துயிலாய்க் கண்டபோ துதையிலாய்
வினா விதுப்பழிதல் மேல்வின்கொல் கண்மணியே. (183)

119. பசப்புறுபருவால்.

என்னழகும் நானும் எடுத்தினியார் கைமாறா
மின்னும் பசப்பு விரைந்தளித்தார் கண்மணியே. (184)

120. தனிப்படர்யிகுதி.

நாங்காதல் கொண்டமுற்றும் நாயகரெம் மேற்காதல்
தாங்கொண் டமுநதிலரேல் சார்பயனென் னோகெளியே, (185)

121. நினைந்தவர் புலம்பல்.

உண்டாற் களிப்பதன்றி ஒண்காமம் போல்நறவம்
கண்டால் நினைத்தால் களிப்பதன்றிங் கண்மணியே. (186)

தந்நெஞ்சன் நாமிருக்கத் தாங்காதார் நாணர்கொல்
எந்நெஞ்சத் தோவா திருப்பதற்குக் கண்மணியே. (187)

122. கனவுபிழையுரைத்தல்.

நனவெனவோர் பாவி நணுகாதேல் நம்மிடத்தில்
கனவிலென்றும் வந்தனைவார் காதலர்கொண் கண்மணியே. (188)

123. பொழுதுகண்டிரங்கல்.

காலை யரும்பாய்க் கடும்புகூலெல் லாம்பிபுதாய்
மாலை மலருமிந்நோய் மாதுயரந் தண்மணியே. (189)

124 உறுப்புநன்னிழ்தல்.

நயத்தவர்கல். காணம் நலிலுதல்போற் கண்ணிரண்டும்
துயர்த்துநீர் மல்குகின்ற துன்பமாந் தண்மணியே. (190)

125 நெஞ்சொடுகளத்தல்.

நெஞ்சேசேராய் தீர நினைத்தோர். மருந்தென்க்கு
அஞ்சலென்று சொல்லியெனே ஆற்றாயோ கண்மணியே (191)

காதலரெம் முள்ளங் கலந்திருக்க நீபுறத்தே
போதலென்ன நெஞ்சேயுன் புன்மையொழி கண்மணியே. (192)

126 நிறையழிதல்.

நாணத்தாள் பூட்டும் நமது நிறைக்குதவை
காணக் கணிச்சியெனும் காமமுடைக் குங்கினியே. (193)

127 அவர்வயின் வினும்பல்.

கண்ணாரக் காதலரைக் காண்கநான் கண்டபின்பு
எண்ணுது நீங்குமென்றோ ளெய்துபசப் புக்கினியே. (194)

ஊடுவனோ கூடுவனோ ஊடலுடன் கூடுதலை
நாடுவனோ கண்ணனைய நாயகர்வந் தாற்கினியே. (195)

வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன்யான் வெல்கும்
மனைகலந்தி வோம்வருந்து மாலைக்கு மாங்குயிலே. (196)

128 குறிப்பறிவுறுத்தல்.

மணிகோத்த நூல்விளங்கு மாறுபோ லெம்மடந்தை
அணிகோத் தொளிர்குறிப்பொன் றுன்தாங் கண்மணியே. (197)

நெருநற்றுச் சென்றாரெந் நேசத் தலைவரென்
உருவில் பசப்பெம்மை யுற்றுநா ளேழ்கினியே. (198)

தொடிநோக்கிப் பின்புதன் றோடுணுக்கி மென்மையவாம்
அடிநோக்கிச் செய்குறிப்பொன் றுண்டுதாங் கண்மணியே. (199)

129 புணர்ச்சி வினும்பல்.

ஊடநினைத் தேன்றோழி ஒண்தணவர்த் கண்டவுடன்
கூடுதலை யன்றிநெஞ்சங் கொண்டலதென் றுங்கினியே (200)

நல்லினும் மெல்லியதாம் மால்சூழும் மாந்தர்
நிலர்மாந் திரைநதச் செவ்வியெறு வார்கினியே. (201)

கண்டாரை நட்புலரென் றுகள்வினென்கோ டே வன்றிநெஞ்சே
கண்டாரின் செல்லல் வென்றோசொல் பைங்கனியே, (202)

காணப் பொழுதுமஞ்சம் கண்டாற் பிரிவை யஞ்சம
மாண விடும்பைதென் மாயுநெஞ்ச கண்மணியே, (203)

தூன்பத்துக் காரே துணையாவர் கம்முடைய
அன்புக் குரியநெஞ்சம் ஆகாக்காற் கண்மணியே, (204)

131 புலவி

அலந்தார்க்கு மேலு மலைவுசெய லொக்கும
புலந்தரா துயரீககிப் புல்லாமை கண்மணியே,)

நோதலினு லெனையயன் நொதா ரொததெரியும
காதலி யினு லெனையயன் கண்மணியே)

132 புலவிநுணுக்கம்.

பெண்ணியலா கண்ணுற் பெரிதுண்டா ருன்னலததை
கண்ணேன் பாததவுன்றன் கண்மாபை நான்கினியே (205)

கின்னையகல் ஞானநில நீடுநீனைந் தேனென லும
என்னை மறந்தீ ரென்புலந்தாள் கண்மணியே (208)

133 ஊடலுவகை.

காதலரிற் குற்றமொன்றும காண்கிலே மாணலும
நோத லவாசுக்கு நுண்டுணையாங் கண்மணியே, (209)

ஊடுதல்கா மத்துக் குறுவின்ப மாமதற்கு
கூடி முயங்கல் குறைவினென்ப மாங்கனியே, (210)

வாழ்த்து.

மறைமுதல் வாழ்க வையம் வான்மழை பொழிந்து வாழ்க
இறைநலம் வாழ்க அன்னு னேந்துசெங் கோலும் வாழ்க
அறைநரு முயிர்கள் வாழ்க அருட்குரு பாதம் வாழ்க
குறைமல வசுற்றி பென்சொற் குணநலம் கொள்வோர் வாழ்க

